

БРЭНД ЁСЦЬ БРЭНД!, або Сталічнае сола ў кантэксце краіны

У апошнім летапаведамленні нумары “К” пастаянная рубрыка нашай газеты “Культасветпраца: ракурс адказнасці” завяршыла вандроўку па кожным са 118 раёнаў Беларусі, прааналізаваўшы работу аддзелаў культуры ў рэгіёнах рэспублікі, стварыўшы такім чынам абагульнены партрэт галіны з акцэнтам на вопыт, творчыя набыткі і метадычныя напрацоўкі раённа-районных сельскіх культасветнікаў. Але сапраўднай кропкай у раённа-районным марафоне газеты стане акурат гэты матэрыял. Агульны шматбачны хор культасветнікаў не быў бы такім гарманічным кольцам караляў без выключна важнага голасу — сталічнага. Таму апошняе, але не менш выразнае і сакавітае сола прагучыць на старонках “...Ракурсу адказнасці” ў “выкананні” ўпраўлення культуры Мінгарвыканкама і дзевяці аддзелаў культуры нашай сталіцы. Што пачуем? Магутны тэнор, мужны барытон, інтанацыйна багатае сапраўдзе?.. Прынамсі, “сталіца” — гэта ўжо само па сабе гучыць як брэнд! А Мінск — нібы дзяржава ў дзяржаве. Горад-візітоўка, горад-узор і прыклад самадастатковасці ў любых праявах дзейнасці. Не выключэнне, натуральна, і культурная сфера. І тут, як пераконвае начальнік упраўлення культуры Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта Уладзімір КАРАЧЭЎСКІ, свае асаблівасці, напрацоўкі і здзяйсненні.

Тэрыторыя адказнасці

— Уладзімір Міхайлавіч, у чым спецыфіка работы дзевяці раённых аддзелаў культуры сталіцы? Як яны кантактуюць з гарадскім упраўленнем? Чым адрозніваюцца ад раённых структур галіны?

— Наша ўпраўленне з’яўляецца падраздзяленнем гарвыканкама, мае юрыдычны адрас, сваю бухгалтэрыю. У падпарадкаванні ўпраўлення — каля 90 аб’ектаў культуры. Гэта 26 школ мастацтваў, 43 бібліятэкі, што аб’яднаны ў дзве цэнтралізаваныя сістэмы — гарадскую і дзіцячую. У спісе гэтым — і 5 тэатраў, “Мінскканцэрт”, Нацыянальная школа прыгажосці, Беларускі дзяржаўны цырк, Палац культуры “Лошыцкі”, Музей сучаснага выяўленчага мастацтва, Галерэя Леаніда Шчамялёва і Музей Заіра Азгура, музычнае вучылішча...

У Мінску, як вядома, 9 адміністрацый, аддзелы, натуральна, уваходзяць у іхні склад і фінансуюцца з бюджэтаў апошніх. А ў раёнах Беларусі аддзелы культуры не толькі падпарадкоўваюцца абласным упраўленням, але і фінансуюцца імі... Для сталічных аддзелаў працадаўца — кіраўніцтва раённых адміністрацый, а, так бы мовіць, куратар — упраўленне культуры гарвыканкама. Аддзелы не з’яўляюцца юрыдычнымі асобамі, у іх няма на балансе адміністрацыйных памяшканняў, але асноўная задача супадае, безумоўна, з прызначэннем раённых аддзелаў культуры: гэта культасвета насельніцтва ў самых розных яе праявах, метадычнае забеспячэнне і правядзенне мерапрыемстваў, наладжванне сумесных акцый з іншымі ўстановамі і арганізацыямі...

Словам, аддзелы культуры раёнаў сталіцы — своеасаблівыя куратары (калі гаворка пра ўзаемадзеянне са структурамі, што не падпарадкоўваюцца ўпраўленню) і адказныя за культурнае забеспячэнне кожнай з адміністрацыйных адзінак Мінска. Артыкул выдаткаў тут адзіны — арганізацыя і правядзенне культурна-масавых святаў і акцый. І ўваходзіць ён у бюджэт кожнага гарадскога раёна. Адсюль, адпаведна, спецыфіка нашай дзейнасці ў сталічных умовах: і ўпраўленне, і аддзелы — адна каманда.

— Ужо год, як вы працуеце на пасадзе начальніка ўпраўлення культуры Мінгарвыканкама. Якія высновы зрабілі за гэты час, якія ўрокі вынеслі?

— Літаральна з першага працоўнага дня адчуў неймаверную адказнасць. Планка, якую мы ставілі сабе, і тая, якую ставіць нам дзяржава, — вельмі высокая... Я не выпадкова заўважыў на адной з калегій Міністэрства культуры: Мінск адрозніваецца ад рэгіёнаў Беларусі ў першую чаргу тым, што перыядычна ладзіць на сваёй тэрыторыі асноўныя рэспубліканскія, буйныя гарадскія, міжнародныя акцыі і святы. І ва ўсіх мы бярэм самы чынны — і творчы, і фінансавы — удзел. Толькі ў кастрычніку мінулага года Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ладзіла сем буйнейшых мерапрыемстваў рэспубліканскага і міжнароднага ўзроўняў, шэраг з іх — з удзелам Кіраўніка дзяржавы. Наогул, сярод кастрычніцкіх мерапрыемстваў адзначу 90-годдзе камсамола, Міжнародны фестываль лялечных тэатраў, Міжнародны музычны фестываль Юрыя Башмета, Дзень работнікаў культуры, Дзень маці, спартыўныя акцыі, Дэльфійскія гульні...

Дадам, што ў горадзе цягам года праводзіцца больш за 20 тысяч канцэртаў, святаў, іншых акцый.

Нані Брэгвадзэ не расчаравалася

— Але, напэўна, хапае і іншага клопату? Рамонт і рэканструкцыя матэрыяльнай базы — таксама прэрагатыва ўпраўлення?

— І кадравая палітыка, і фінансавыя пытанні, і будаўніцтва з рэарганізацыяй... Сталіца абавязвае і да бягучай, іншым разам досыць руціннай, работы ставіцца з выключнай адказнасцю... А адносіны паміж гарадскімі творцамі, дзе шмат падводных плыняў, незаўважных для недасведчанага вока! І гэта таксама надта далікатная справа — індывідуальная ўвага да кожнай асобы. Але, пагадзіцеся, ад такіх немалаважных нюансаў залежыць канчатковы вынік нашай працы... Яшчэ адзін момант, які нельга не ўлічваць, — Мінск разрастаецца, у маштабным будаўніцтве ўдзельнічаем і мы. Рэканструкцыі і капітальныя рамонтныя гарадскіх устаноў культуры — рэч сур'ёзная і планавая...

Словам, займацца культурай у сталіцы — абавязак і адказны, і шматгранны... Але і надзвычай цікавы. Сярод самадзейных і прафесійных артыстаў — багата талентаў, стасункі з якімі прыносяць сапраўднае задавальненне.

— Хто са знакамітасцей уразіў апошнім часам?

— Цяпер даводзіцца шчыльна супрацоўнічаць з Героем Беларусі, Ганаровым грамадзянінам Мінска і сусветна вядомым мастаком Міхаілам Савіцкім (гэтымі днямі, як вы ведаеце, у сталіцы ствараецца ягоны музей). Асоба — незвычайная! Я ўпэўнены, што Міхаіл Андрэевіч — з ліку тых непаўторных творцаў, што найпрост уплываюць на сусветныя культурныя і мастацкія працэсы. Знаёмства і цеснае супрацоўніцтва з ім таксама абавязвае да многага і застаецца ў памяці як узор самаахвярнага стаўлення да нашай нацыянальнай духоўнай самабытнасці...

Незабыўныя ўражанні — і ад удзельнікаў Мінскага міжнароднага кінафестывалю “Лістапад”... Часта згадваю Нані Брэгвадзэ, якая наведла Мінск у Дзень незалежнасці Грузіі. Давалося пагутарыць з ёю пра шляхі адраджэння і развіцця культуры, якімі рушаць нашы краіны. Знакамітая спявачка была ўражана агульнай культурай жыхароў нашай сталіцы, іхняй добразычлівасцю. Яна пажадала зноў завітаць да нас і выступіць з канцэртамі, разам з дачкой і іншымі артыстамі... Калі ж паказалі ёй сталічныя ўстановы культуры — Брэгвадзэ была ў захапленні.

Як справы ў замежных калег?

— Ці распаўсюджваецца міжнародны вектар інтарэсаў упраўлення культуры на перайманне карыснага вопыту?

— У нас вельмі шчыльныя стасункі з гарадамі-пабрацімамі. Напрыклад, з Бонам, Сендаем. Апошнім часам наведваў Рыгу.

— У Боне ёсць упраўленне культуры?

— Ёсць, і мы з ім супрацоўнічаем цягам 15 гадоў. Вельмі важным падаецца тое, што некалькі разоў на год рэалізуем сумесныя творчыя праекты: іхнія музыкі прыежджаюць да нас, нашы накіроўваюцца да іх. На сёння мы маем дамоўленасці не толькі па абмене культурнымі дэлегацыямі, але і па абмене вопытам сярод спецыялістаў нашай сферы. Я таксама наведваў Бон, Кёльн, атрымаў ад замежных калег запрашэнне на тое, каб мінскія работнікі культуры пазнаёміліся з тамтэйшай арганізацыяй музейнай справы, перанялі самае лепшае ў тэатралаў, мастакоў. Словам, актыўныя дыпламатычныя стасункі натуральна вядуць да практычных крокаў па ўзаемаўдасканаленні культурнага вопыту.

— Цікава, чым адрозніваюцца структуры ўпраўленняў культуры Мінска і Бона?

— У іх няма такой колькасці падведмасных устаноў. Яны не адказваюць за паказчыкі, рамонт, фінансаванне, але займаюцца арганізацыяй святаў, наладжваюць у гэтым кірунку міжнародныя стасункі. Таму і не сыходзяць захапленне і здзіўленне з іх твараў, калі замежныя калегі бачаць нашы штодзённыя “шматпрофільныя” намаганні, якія, безумоўна, прыносяць плён.

— А што з вопыту замежнікі пераймаюць у нас?

— Іх зацікавілі нашы прафесійныя музыкі, якія заўжды вылучаюцца высокім узроўнем. Дзякуючы таму, што нацыянальныя мастацтвы адрозніваюцца, у стасунках маем невычэрпную крыніцу іх узаемаўзбагачэння... Асабіста мяне найбольш цікавіць укараненне новых тэхналогій у сцэнічным мастацтве, музейнай справе. І пэўныя ідэі ў гэтым кірунку вартыя рэалізацыі і ў мінскай культурнай прасторы.

“Сузор’е” традыцый і творчай рэалізацыі

— Мы неяк аддаём перавагу ў размове прафесійнаму мастацтву, але не менш адмысловае і знакавае ў Мінску і мастацтва самадзейнае, народнае...

— Несумненна. Вельмі шмат самадзейных калектываў (і гэта таксама ўраджае нашых гасцей) дзейнічае пры ўстановах адукацыі, у школах, каледжах, ВУ. Вельмі моцныя дзіцячыя ансамблі ў школах мастацтваў. Самадзейныя мастацкія калектывы прадпрыемстваў займаюцца народнай творчасцю пры мясцовых прафсаюзных камітэтах. Пэўная частка артыстаў творыць ва ўстановах культуры, якія знаходзяцца ў ведамасным падпарадкаванні заводаў і прадпрыемстваў. Гэта палаты культуры аўтамабільнага, трактарнага заводаў, чыгункі... Мы аказваем калегам метадычную дапамогу, запрашаем іх на нашы мерапрыемствы, фестывалі, конкурсы. Але падпарадкоўваюцца яны сваім прадпрыемствам.

Дарэчы, цяпер доўжыцца гарадскі фестываль-конкурс “Сузор’е”, дзе кожны раён сталіцы прэзентуе творчыя справаздачы. Тут задзейнічаны самадзейныя калектывы горада. А іх у сталіцы больш за 2 тысячы, з іх 1815 — дзіцячыя. 244 калектывы аматарскай мастацкай творчасці з’яўляюцца народнымі і ўзорнымі. Заслужанымі сталі 10 калектываў. Займаецца самадзейнай творчасцю горада наша падраздзяленне — “Мінскканцэрт”, метадысты якога курыруюць

вакальна-харавое, харэаграфічнае, прыкладное і тэатральнае мастацтва, займаюцца метадычнай падтрымкай усіх гарадскіх “самадзейшчыкаў”.

Метадычнае забеспячэнне — шматплановае: выпуск дапаможнікаў, правядзенне майстар-класаў, арганізацыя курсаў павышэння кваліфікацыі.

Першамайскі раён: пазаштатныя пляцоўкі і культасветнікі

— Давайце зробім, Уладзімір Міхайлавіч, віртуальную вандроўку па раёнах Мінска, паспрабуем стварыць гэткую панараму раённай культуры ў межах сталіцы, каб з гэтай мазаікі ў выніку атрымаўся “партрэт” мінскай культуры. Які маршрут абяром?

— Давайце пачнём “шпацыр” з боку, скажам, Уручча. Адпаведна, сустракае нас Першамайскі раён. І перш-наперш — вайсковыя часткі. Пры іх, натуральна, дзейнічаюць і аркестры, і ансамблі, якія заўжды запрашаюцца адміністрацыяй раёна на ўсе ўрачыстасці і святы. Вайскоўцы, дарэчы, надзвычай актыўныя ў культурным забеспячэнні Першамайскага раёна. Яны нават верталёты выкарыстоўваюць для таго, каб у час навагодняга шоу да дзяцей спусціўся па лесвіцы Дзед Мароз.

Нацыянальная бібліятэка Беларусі — гонар краіны

і Першамайскага раёна.

А побач з Нацыянальнай бібліятэкай Беларусі з нагоды любога свята заўжды ладзяцца масавыя культурныя мерапрыемствы...

Тры школы мастацтваў. ДШМ № 13 нават мае эстраднае аддзяленне. А 9-ая школа — кузня прафесійных кадраў, бо дзейнічае ў ёй вельмі моцнае фартэпіянае аддзяленне. Менавіта тут ладзяцца гарадскія і рэспубліканскія музычныя конкурсы навучэнцаў. ДШМ №15 славіцца творчай актыўнасцю на ўсіх гарадскіх канцэртных пляцоўках.

Адзін з галоўных і папулярных аб’ектаў культуры не толькі раёна, але і горада — Парк Чалюскінцаў, які падпарадкоўваецца цяпер “Мінскзеленбуду”. Тым не менш, гэта адна з нашых канцэртных пляцовак.

Ёсць на тэрыторыі раёна і невялічкія бібліятэкі, якія ладзяць мноства камерных мерапрыемстваў з удзелам беларускіх пісьменнікаў. У бібліятэцы № 18 нават ёсць свая мастацкая галерэя. Тое ж самае можна зазначыць і наконт культурнай дзейнасці крамы “Акадэмнакіна”. Тут прэзентуюцца літаратурныя навінкі, прысутнічаюць пры гэтым аўтары выданняў. А кіраўніка кнігарні Соф’ю Жыбулеўскую мы лічым пазаштатным культасветнікам... У Батанічным садзе таксама няма дэфіцыту на разнастайныя культурныя акцыі. Словам, Першамайскі раён — малады і эстэтычны.

Наталля Каралёва — начальнік аддзела культуры — зусім не навічок у нашай сферы, ведае “кухню” знутры, школу культасветы прайшла напоўніцу, кіравала ў свой час заводскім клубам. Вельмі добразычлівы чалавек з вялікай душой і зайздроснай эрудыцыяй.

Савецкі раён: з імем Ларысы Александройскай

— У гэтым буйным раёне сталіцы год таму начальнікам аддзела культуры былі вы, Уладзімір Міхайлавіч. У чым галоўная адметнасць Савецкага раёна?

— У наяўнасці буйных устаноў культуры. Гэта Белдзяржфілармонія, кінатэатр “Кастрычнік”, Гарадская бібліятэка імя Янкі Купалы, Музей сучаснага выяўленчага мастацтва... Пры правядзенні буйных культурных мерапрыемстваў асноўнай апорай

Літаратурны трамвай у Савецкім раёне.

для аддзела культуры з’яўляюцца, безумоўна, філармонія і студэнцтва, бо

БНТУ і БДУІР славяцца студэнцкімі калектывамі...

Вернемся да Купалаўскай бібліятэкі. Тут і выбар кніг вялікі, і спецыялісты высокага кшталту. У невяліччай зале ладзяцца і мастацкія выстаўкі, і творчыя сустрэчы для моладзі, школьнікаў, пенсіянераў, малазабяспечаных людзей. Гэта своеасаблівы цэнтр вольнага часу, які вам дапамогуць правесці цікава і карысна... Дарэчы, камп’ютэрызацыя гарадскіх бібліятэк амаль цалкам завершана.

Яшчэ адзін унікальны аб’ект — старэйшая музычная школа Мінска, якая, натуральна, мае першы парадкавы нумар і носіць імя Ларысы Александроўскай. Неўзабаве пачнём рэканструкцыю будынка, канцэртнай залы ўстановы...

Начальнік аддзела культуры — Сяргей Мядзведзеў: малады, перспектыўны, ініцыятыўны, шмат крэатыўнага ўнёс у работу з моладдзю. Сам цудоўна спявае — лаўрэат міжнародных конкурсаў.

Партызанскі раён: база для арт-праектаў і навацый

— Наколькі ведаю, адметны раён унікальным музеем Азгура?

— Так. Пасля нядаўняга капітальнага рамонту тут зноў мноства наведвальнікаў, у тым ліку і з замежжа, якім цяжка пахваліцца падобнымі музейнымі ўстановамі на сваёй радзіме. Музей працуе ў шчыльным кантакце з сям’ёй знакамітага скульптара.

Музычная школа № 3 таксама адмысловая. Два гады запар яна заносіцца на Дошку гонару адміністрацыі Партызанскага раёна як лепшая ўстанова культуры. Для невялікай школы гэта папраўдзе знакава.

У музеі Заіра Азгура.

Заўжды гасцінна адчынены дзверы Палаца культуры трактарнага завода. Хоць і ведамасная ўстанова, але творчыя стасункі з намі — самыя шчыльныя і плённыя. Не адзін арт-праект рэалізаваны на базе Палаца. Нашы калектывы — “Няміга”, “Чысты голас” — выступаюць вельмі часта...

Беларускі дзяржаўны цырк... Вясной 2008-га ён быў перададзены нашаму ўпраўленню. Усё гэта адказна, пашанотна, але і клопатна. Пасля рэканструкцыі гэта будзе надзвычай арыгінальны аб’ект. Знешне аблічча цырка не зменіцца, але ўнутранае начинне стане самым сучасным... Для

таго, каб мінскі цырк захаваў свой высокі статус аднаго з лепшых, спецыялісты выязджалі ў замежжа, у тым ліку і ў Маскву, наведалі Цырк Юрыя Нікуліна. Так што новыя тэхналогіі будуць выкарыстаны пры рэканструкцыі максімальна. Для цырка плануецца ўзвядзенне гасцініцы і забаўляльнага комплексу. Разам са Свіслаччу, паркам Горкага ўсе гэтыя новаўвядзенні ўтвораць непаўторную зону адпачынку.

Асаблівае Партызанскага яшчэ і ў тым, што гэта рабочы раён. Заводская моладзь, людзі сярэдняга веку — завадатары многіх цікавых спраў і мерапрыемстваў. І начальнік аддзела культуры тут — чалавек мудры, з густам, свайго роду мэтр нашай справы... Адным словам, Лілія Сеннікава — адзін з дасведчаных і аўтарытэтных кіраўнікоў раённых аддзелаў сталіцы. На такіх і трымаецца сфера культуры...

Ленінскі раён: палац для аркестра

— Раён гэты, так бы мовіць, тэатральны?

— Калі мець на ўвазе, што дзейнічаюць тут ТЮГ, тэатр лялек і Купалаўскі тэатр, дык, неаспрэчна, можна даць і такую характарыстыку Ленінскаму. Але і музейшчыкі тут не пакрыўджаны: Нацыянальны мастацкі музей — візітоўка раёна і сталіцы наогул.

Колішні Палац культуры камвольнага камбіната пасля перадачы ў падпарадкаванне гарадскога ўпраўлення культуры займеў найменне “Лошыцкі”. Праз час ён мае стаць

Свята ў Лошыцкім парку.

адным з найбуйнейшых аб’ектаў культуры

гарадскога падпарадкавання. Тут плануецца ўладкаванне канцэртнай залы амаль на тысячу месцаў, з’явіцца пасля рэканструкцыі і памяшканні для творчых сустрэч, канферэнцый і прэзентацый, пакоі для рэпетыцый. Дарэчы, плануем, што сюды пераедзе наш аркестр “Няміга”. А на прылеглай тэрыторыі неўзабаве ўзнікнуць музей гісторыі Ленінскага раёна, рэстаран. Аб’яднае ўсё ў гарадскую зону адпачынку старасвецкі Лошыцкі парк, дзе, як вядома, два гады запар ладзіцца Рэспубліканскі фестываль народных майстроў “Вясновы букет”.

Інакш кажучы, мясцовыя культасветнікі робяць усё для таго, каб спальныя мікрараёны “Лошыца” ды “Серабранка” не засыналі ад суму. Дарэчы, начальнік аддзела культуры Людміла Альхавікова — чалавек далікатны, інтэлігентны, таленавіты, мае досвед працы ў рэгіёнах Беларусі.

Заводскі раён: незвычайны сродак самавыяўлення

— Напэўна, мае сэнс распачаць гаворку пра раён заводскай самадзейнай творчасці? Наколькі яна адметная і “канкурэнтаздольная” ў мінскай прасторы?

На “Вясновым кірмашы”.

— Палац культуры аўтазавода — адзін са сталічных флагманаў развіцця самадзейнага мастацтва. Палац дзіцячай творчасці “Золак”, культурныя аб’екты прадпрыемстваў і арганізацыі Заводскага раёна канцэнтруюць магутныя творчыя сілы. Ёсць і нашы ўстановы адукацыі ў сферы культуры: гэта музычныя школы №2 і № 14. Апошняя — унікальная, духавая, адзіная ў рэспубліцы. Знаходзіцца яна ў надзвычай цікавым старадаўнім будынку. Так што ад іншых музычных школ адрозніваецца яшчэ і архітэктурным абліччам. Канцэртная зала — нядаўна адрамантаваная, новае і адзенне сцэны... Мяркую, гэтая школа — адна са знакавых для нашай адукацыйнай культуры. Яна нязменна бярэ ўдзел у арганізацыі фестываляў духавой музыкі, ладзіць святы і шэсці. Так што медныя трубы для школы — не выпрабаванне, а любімы сродак самавыяўлення. І гэта, напэўна, не выпадкова, што ў Заводскім раёне, магутным па энергетыцы, знаходзіцца такая незвычайная ўстанова.

Не магу не сказаць і пра колішні тэатр “Дзе-я?”. Думаю, хутка ўбачым пастаноўкі ў новай, адрамантаванай зале: рэканструкцыя тут ужо завершана...

Ірына Шугала ўсё жыццё — у Заводскім раёне, працавала намеснікам дырэктара ў “Золаку”, выступала на сцэне. Вельмі прыгожы, творчы, артыстычны чалавек.

Маскоўскі раён: спеўны, творчы, маладзёжны

— Раён не з маленькіх, Уладзімір Міхайлавіч: распасціраецца ад Плошчы

Маскоўскі — раён тэатральны...

Незалежнасці да

кальцавой дарогі, увабраўшы ўсе “Малінаўкі”...

— І на аб’екты культуры недахопу няма. Гэта маладзёжны, спеўны раён. Тэатр эстрады, музычны тэатр, першая харэаграфічная школа. А таксама БДУ, педагагічны і медыцынскі ўніверсітэты, дзе канцэнтруюцца магутныя творчыя студэнцкія калектывы, без якіх не ўявіць культурна-масавых мерапрыемстваў сталіцы.

Я б ахарактарызаваў начальніка мясцовага аддзела культуры Андрэя Бялова як асобу надзвычай крэатыўную. Падыходы ў яго да любой культурнай справы заўжды нестандартныя. Справа ў тым, што калісьці Андрэй Аляксандравіч узначальваў творчы студэнцкі клуб, таму маладзёжная тэма яму вельмі блізкая, зразумелая, урадлівая на творчыя знаходкі...

Цэнтральны раён: сталічная візітоўка

— Цэнтральны, падаецца, цалкам апраўдвае назву: хоць і невялікі па плошчы, але надзвычай насычаны і прамысловымі, і культурнымі аб’ектамі, знакавымі не толькі для сталіцы...

Усё правільна. Менавіта ў Цэнтральным ладзяцца самыя буйныя рэспубліканскія мерапрыемствы, святкуюцца важныя дзяржаўныя даты.

Тут месцяцца Тэатр оперы і балета, Палац Рэспублікі, Музей гісторыі Вялікай Айчыннай вайны, Палац прафсаюзаў, кінатэатры “Беларусь”, “Масква”, Нацыянальная школа прыгажосці... Няпроста

працаваць у гэтым раёне. Культура Цэнтральнага — візітоўка ўсёй сталіцы. Але і аддзел культуры раёна, і творчыя калектывы прадпрыемстваў — заўжды на вышыні.

...а Цэнтральны — скульптурны.

На заводзе “Атлант”, да прыкладу, вельмі моцная мастацкая самадзейнасць. Тое ж самае можна зазначыць і пра гандлёвы дом “Няміга”.

У Нацыянальнай школе прыгажосці, што знаходзіцца ў гарадскім падпарадкаванні, адмысловая сістэма падрыхтоўкі мадэлей. Школа прымае ўдзел у многіх агульнагарадскіх урачыстасцях, акцыях, канцэртах. Безумоўна, аказвае пастаянную падтрымку ў правядзенні конкурсаў “Міс Беларусь”, “Міс Мінск”, ладзіць выстаўкі з удзелам замежных пасольстваў. Карацей, гэта не проста самадастатковы аб’ект культуры, а ледзь не дыпламатычная структура, надзвычай прыгожая візітоўка і сталіцы, і рэспублікі.

Начальнік аддзела культуры Святлана Яцэвіч — спецыяліст з грунтоўнымі ведамі, дасведчаны, стабільны. Іншы, напэўна, і не здолеў бы наладзіць культурную дзейнасць у такім прэстыжным раёне.

Кастрычніцкі раён: практычна прафесійнае аматарства

— Адно толькі тое, што тут месціцца Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў, надае раёну, думаецца, непаўторную адметнасць.

— Так, стаўка ў Кастрычніцкім робіцца на паўпрафесійныя і аматарскія калектывы. Але гэта ніякім чынам не ўплывае на якасць мерапрыемстваў!

Універсітэт культуры, каледж мастацтваў, музычная школа № 7 расквецілі палітру культуры раёна яркімі фарбамі самых разнастайных ансамбляў і гуртоў. Натуральна, рэй пры гэтым вядуць моладзь і дзеці. Пагадзіцеся, занятак нашага маладога пакалення — справы выключнай дзяржаўнай значнасці.

Творчыя калектывы Палаца чыгуначнікаў толькі дадаюць выразнай шматстайнасці ў агульны партрэт культурных шчыраванняў Кастрычніцкага раёна. Менавіта ў гэтым шыкоўным Палацы праходзяць этапы гарадскога фестывалю-конкурсу “Сюзор’е”.

Начальнікам аддзела культуры тут — Ларыса Непачаловіч. Адна з найбольш вопытных у галіне. Энергічная, іскрамётная, заўжды гатовая здзіўляць. І гэтая гатоўнасць нязменна разлізоўваецца ў надзвычай цікавыя культурна-асветніцкія акцыі.

Фрунзенскі раён: фоталетапіс горада

— Быў неяк на Хойнічыне і даведаўся, што сённяшні начальнік аддзела культуры Фрунзенскага раёна сталіцы Ірына Канапелька менавіта ў гэтым раёне Гомельшчыны распачынала сваю працу ў галіне. У Хойніках казалі: маўляў, нават працуючы ў сталіцы заўжды дапамагае роднаму рэгіёну — і маральна, і метадычна...

— Фрунзенскі раён — няпросты. Няма тут вялікіх устаноў культуры, у асноўным гэта бібліятэкі і музычныя школы. Ёсць, натуральна, самадзейныя калектывы пры агульнаадукацыйных школах... Але мясцовы аддзел культуры максімальна выкарыстоўвае творчы патэнцыял раёна для таго, каб задзейнічаць усё і ўся. З цікавых напрацовак ініцыятыўнай Ірыны Сямёнаўны я назваў бы рэгулярныя святы вуліц і двароў, маленькія канцэртныя праграмы ў бібліятэках, музычных школах. Аддзел здолеў ахапіць увесь раён паўнацэнным культурным забеспячэннем, задзейнічаўшы пры гэтым самыя розныя ўзроставыя групы насельніцтва...

Ірына Канпелька — гэта, без перабольшвання, вулкан яркіх ідэй, якія заўжды рэалізуюцца. І няхай гэта не маштабныя шоу, а ледзь не камерныя канцэрты, аднак усе яны — цёплыя, шчырыя, глыбока прадуманыя. Выстаўкі, творчыя справаздачы, канцэрты пастаянна чаргуюцца з выпускам друкаванай прадукцыі, лакальнымі святамі. Нават адкрыццё мемарыяльных дошак у раёне ператвараецца ў незабыўную падзею. А чаго варты выпуск паштовак “Мінск у творчасці жыхароў Фрунзенскага раёна”, дзе ў адно сабраны фотаработы і вершы самадзейных літаратараў!

І яшчэ адзін яркі нюанс, які адлюстроўвае стан культурных спраў у Фрунзенскім раёне: кінатэатр “Сучаснік” пераўтвараецца ў Дом культуры. І ў Ірыны Сямёнаўны з’явіцца больш магчымасцей для творчай самарэалізацыі.

Падаецца, апошні факт сімвалічны і самім пераўтварэннем, і назвай аб’екта: нават колішні “Сучаснік” мадэрнізуецца, каб стаць найноўшым аб’ектам сталічнай культуры. Адсюль і той факт, што “партрэт” сталічнай культуры завершыць старонкі кнігі “Найноўшая спадчына Новай Зямлі (Беларусь культурная: падарожжа ў тысячу дзён)”, створанай на аснове матэрыялаў рубрыкі “Культасветработа: ракурс адказнасці”.

Што ж, галерэя дасягненняў і неацэннага вопыту раённай культуры завершана. Наперадзе — аналітыка і даследаванні, так бы мовіць, углыб спецыфікі названай сферы. Таму заставайцеся на старонках “К” у 2009-м і чытайце матэрыялы новай рубрыкі з дыяпазнам тэм, прысвечаных роднай зямлі і людзям, якія жывуць, працуюць і ствараюць на ёй!

Яўген РАГІН